РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра романо-германської філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

ФІЛОЛОГІЧНІ ВИТОКИ

Матеріали
IV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми сучасної іноземної філології»
17 квітня 2016

РІВНЕНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ ГУМАНІТАРНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Факультет іноземної філології
Кафедра романо-германської філології
Кафедра практики англійської мови
ЛУЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
Кафедра іноземних мов

ФІЛОЛОГІЧНІ ВИТОКИ

Матеріали
IV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми сучасної іноземної філології»

Рівне – 2016

ББК 80
Ф 54
УДК 80

Філологічні витоки: Матеріали IV Всеукраїнської заочної студентської науково-практичної конференції «Актуальні проблеми сучасної іноземної філології» (17 квітня 2016 р.). – Рівне: РДГУ, 2016. – 244 с.

Редакційна колегія:
Михальчук Н.О., доктор психологічних наук, завідувач кафедри практики англійської мови, РДГУ;
Мартинюк А.П., кандидат педагогічних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри іноземних мов, ЛНТУ;
Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

Рецензент:
Воробйова Л.М., кандидат філологічних наук, професор кафедри теорії літератури та славістики РДГУ.

Упорядник випуску:
Воробйова І.А., кандидат педагогічних наук, доцент кафедри романо-германської філології, РДГУ.

что видел, а о том, что чувствовали и во что верили и он сам и те, кто его окружал. Вот так и сплелась эта паутина клеветы и лжи: теперь ее уже не разорвать. Но как же мы узнаем истинную историю Канудоса?» [1, 486]. Це змушує замислитися, наскільки реальною є картинка світу представлена людям.

В обох романах Маріо Варгас Льоса демонструє нам, як люди самі створюють чудовиськ, самі стають чудовиськами, а потім самі ж із цими чудовиськами і борються. Перуанський прозаїк, у своїй особливій манері, представляє складну та неоднозначну картинку реальності і людей у ній. Сплітаючи, на основі реальних подій, різні фабули і часопростори в складну композиційну канву, перуанський автор прикрашає її яскравими неоднозначними образами і представляє читачу цікавий матеріал для роздумів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Варгас Льоса М. Война конца света / М. Варгас Льоса. – М. : Иностранка, 2010. – 656 с.
2. Варгас Льоса М. Нечестивец, или Праздник Козла / М.Варгас Льоса. – М.: Талькарт, 2004. – 511 с.
3. Кочеткова Н. Оптимист пессимизма. Писатель Марио Варгас Льоса – о нынешнем времени, капитализме и о себе [Електронний ресурс] / Н.Кочеткова. – Режим доступу: http://www.inostrankabooks.ru/ru/text/4992/.
4. Оржицький І. Ми – світло і правда, обернені в камінь ... Література країн Андійського регіону (Перу, Болівія, Еквадор) у XX столітті: Етнокультурний аспект / І.Оржицький. – К.: Юніверс, 2006. – С. 19-105.

Науковий керівник: канд. філ. н., доц. кафедри теорії літератури та славістики РДГУ Васильєв Є.М.

Пономаренко І.
Рівненський державний гуманітарний університет
Рівне

ОСОБЛИВОСТІ ПЕРСОНАЖНОГО СВІТУ РОМАНІВ Е.М. РЕМАРКА

Війну можна критикувати по-різному. У творах Ремарка війна переважно критикується з огляду на те, що вона зробила з людиною, з людьми: «Ми обпеклися на фактах, ми розрізняємо речі, як гендлярі, й розуміємо необхідність, як різники. Ми вже не безжурні, ми страшенно байдужі. Можливо, ми зостанемося живі, але чи будемо насправді жити?» Складається відповідна до обставин лінія поведінки, виникає згідна з ними мораль: солдат покладається на мудрість інстинкту, ловить мить, не замислюється над тим, що випадає з поля зору, зважає лише на голу, насущну необхідність. У госпіталі вмирає солдат Кеммеріх. Він іще живий, а інший солдат, колишній Кеммеріхів однокласник Мюллер, думає не про смерть товариша, а про його добрі чоботи. Та «якби ті чоботи були ще хоч трохи потрібні Кеммеріхові, Мюллер волів би краще бігати босоніж по колючому дротові, ніж думати про те, як тими чобітьми заволодіти».

Це жорстока, але гранично реальна позиція хорошої людини. Тільки ж поставлено її в погані, неймовірно важкі умови.

У романі «На Західному фронті без змін» таких людей переважна більшість, а поганих – жменька. Ні ті, ні другі не змальовані як характери і відрізняються між собою не так психологічно, як соціально. Хоча під «соціальним» тут розуміють швидше, приналежність до певного покоління, ніж до певного суспільного прошарку. «Погані» – це світ дорослих, що звабивши молодь фальшивим блиском «класичного ідеалу вітчизни», ошукав її, послав в ім’я цього фетиша на смерть.

Невиписанність характерів – не тільки Ремарків прорахунок. Якоюсь мірою це і його мета; бо при всьому ліризмові, при всій сповідальності роману центр ваги в ньому перенесено з індивіда на ціле покоління.

Воно – покоління молодих і хороших, яке, з одного боку, демонструє, що може зробити з людиною війна, а з другого – людську незборимість.

Проте загалом в більшості робіт письменника він в достатній мірі розкриває образи своїх персонажів, в залежності від того чи насправді в даній ситуації потрібний ліричний опис стану душі персонажу, чи просто трьох речень про нього буде достатньо, щоб майстерно ввести читача в атмосферу твору.

Ремарк розказує про життя своїх героїв в підкреслено об'єктивній манері. Він не звинувачує та не виправдовує їх, не приховує їхніх слабкостей, їхнього безцільного існування.

Герої Ремарка з усіх сил намагаються залишитися людьми, проте під час бою солдати стають «автоматами», «дикими звірами», що дозволяє їм зберігати себе і свої життя. Кожна людина на війні грає свою роль, кожен необхідний на ній, попри те, що справедливість цієї війни і її сенс викликають сумніви. Але, все одно війна знеособлює час, і за кожним з зображених Ремарком персонажем стоять ще тисячі таких, як вони. Одна людина навряд чи здатна вплинути на хід військових дій. Людина і на війні виконує свою соціальну функцію, вона зобов'язана захистити свою батьківщину, і це не викликає ні в кого сумнівів. Хоча, відходячи від загальноприйнятих уявлень про честь солдата, Ремарк прагне затвердити право кожної людини на вибір і, як уже згадувалося, не засуджує дезертирство. Героїв Ремарка навряд чи було списано з реальних зразків, звісно ж, ні Кеммеріх, ні Кат, ні сам Пауль не існували в житті. Проте ці образи дають нам зрозуміти, якими були герої безглуздої, жахливої війни — люди, які бажали миру і що захищали свою батьківщину. Героїзм в цій війні, певне, вимірювався не кількістю успішних боїв і здобутих перемог, а тим, наскільки солдат зміг залишитися людиною.

Основні романи Ремарка внутрішньо зв'язані між собою. Це як би триваюча хроніка єдиної людської долі в трагічну епоху, хроніка багато в чому автобіографічна. Як і його герої, Ремарк пройшов через м'ясорубку Першої Світової Війни, змінив багато професій і занять, був переслідуваний гітлерівським режимом. До початку своєї літературної діяльності він встиг попрацювати співробітником фірми з продажу надгробків, органістом, шкільним учителем, гонщиком – випробувачем автомобілів, журналістом, працівником рекламного бюро. Він, правда, не жив у гітлерівській Німеччині і не воював на фронтах Другої світової війни, як Ернст Гребер, герой роману «Час жити і час вмирати». Але це по-своєму вплинуло на душевний досвід письменника – досвід людини, яка знає, що таке війна і що таке фашизм, що живе болем свого часу і своєї країни. «За все, що сталося, я відчуваю в якійсь мірі й особисту відповідальність, – сказав Ремарк в одному з пізніх інтерв'ю. – Адже я теж німець. Я повинен був щось зробити».

У цьому сенсі можна говорити взагалі про тип ремарківского героя - людини, близької авторові, що висловила в тій чи іншій мірі його світовідчуття. Характерні риси цього героя з усією яскравістю представлені і в романах «Тріумфальна арка» (1946) і «Чорний обеліск» (1956).

Герой Ремарка – завжди самотня людина, по суті не знає ні сім'ї, ні будинку. Він квартирант, тимчасовий мешканець, як Людвіг Бодмер в «Чорному обеліску»; його тривожному, нестійкому існуванню найбільше підходить готель. «Далеко не всі люди можуть розпоряджатися власним життям, як будинком, який можна все розкішніше обставляти меблями спогадів, – пояснює своїй коханій доктор Равік. – Інший проводить життя в готелях, в багатьох готелях. Роки закриваються за ним, як двері окремих номерів». Батьки – десь далеко в минулому, в іншому житті, вони померли або загинули. Дітей немає.

Важко навіть уявити дитину у світі ремарківских героїв; цей письменник взагалі належить до числа авторів, у творах яких майже не зустрінеш дитячого образу. (Тринадцятирічного Жанно, цього маленького дідка з «Тріумфальної арки», дитиною, мабуть, не назвеш) І обґрунтування те саме. «У добу, коли все руйнується знову і знову, з мурашиною

завзятістю будувати солідне життя? – думає Равік. – Краще перечекати, а потім відкопувати похованих живцем».

Він ні з ким і ні з чим не пов'язаний по-справжньому нерозривно, він вільний від багатьох залежностей і забобонів, але цій самотній свободі, спокусливій на перший погляд, навряд чи позаздриш. Це свобода непересічної людини, що втратила ґрунт під ногами, що живе в розхитаному, приголомшеному світі, в «часі між двома катастрофами», як висловився одного разу той же Равік у «Тріумфальній арці». Сама земля, яка мчить в неймовірно величезному просторі, здається йому недостатньо надійною, історія представляється низкою кривавих злочинів, обманів, демагогії, фанатизму.

Двадцятип'ятирічний герой «Чорного обеліску» ще не оговтався від кошмару Першої світової війни, а вже відчутно зріє нова катастрофа. Для персонажів роману контури майбутнього неясні, але автор знає майбутнє і в епілозі розкриває подальший розворот їх доль, викривлених фашизмом. Для сорокарічного емігранта Равіка прихід до влади фашистів, гестапівські катівні, бої в Іспанії – страшний досвід минулого, який перекрив спогади про вбивства першої світової війни, і він не сумнівається у близькості ще більш жахливої катастрофи. «Світ охоплений апатією і безвольно котиться у прірву нової війни ... Відстрочка – ще рік, відстрочки – ось єдине, за що ще вистачало сил боротися. Відстрочка і в цьому – скрізь і всюди».

Ремарк найчастіше застає свого героя на цьому відчутті переходу, відстрочки, лихоліття між якимись подіями – відгримілими та прийдешніми. «Тільки відстрочка. А що не відстрочка? Хіба не все на світі – тільки відстрочка?»

Скільки примарної хиткості у емігрантському існуванні доктора Равіка! (Навіть ім'я в нього не справжнє, взяте на час). Як хиткий і недостовірний світ навколо Людвіга Бодмера, де все сумнівне і знецінене: почуття, поезія, курс марки, коли вранці не знають, що буде ввечері, а від асигнацій розкурюють сигарети (але через ці папірці тим не менше накладають на себе руки, обманюють і вбивають)! Світ, де найпоряднішими є повії, а самі глибокодумні розмови ведуться в божевільнях.

Хоча основні романи створюють між собою певній хронологічний цикл, проте героїв не можна характеризувати однаково. Всі вони солдати, теперішні або колишні, але вони солдати з різними званнями, люди різного віку, різного часу, різних професій. Когось забрали з-за шкільної лавки, хтось мав родину і роботу, хтось пішов на війну, керований лише, насправді, примарною, але своєчасно і вдало поданою ідеєю вищої мети, яку вигадала влада.

Умовно персонажів Ремарка можна поділити на 3 категорії:

1. Ті, хто безпосередньо знаходяться на фронті.
2. Люди, які нещодавно повернулися з передової і звикаються з цивільним життям, намагаючись до нього пристосуватися, переборюючи параноїдальні страхи війни.
3. Ті, хто призвичаїлися до цивільного життя і намагаються впоратися з труднощами епохи і політичного режиму.

Єдина риса, яка насправді є спільною для всіх героїв автора – це потяг до алкоголю. Це пагубна звичка, всі знають це з дитинства. Але, можливо, перш ніж засуджувати її, потрібно дізнатися про приховані причини. Так, алкоголь – це не вихід зі складної життєвої ситуації, але інколи треба просто протягнути руку допомоги людині для вирішення її справжніх проблем, і тоді проблема з алкоголем вирішиться сама собою. Алкоголь – втеча від реальності. Але, якщо в реальному житті все налагодиться, то і втікати від нього не потрібно.

На жаль, героям Ремарка було нікому допомогти, їм не пощастило народитися в той час, а долі, яка їх спіткала, точно не позаздриш. Їх можна зрозуміти. Засуджувати героїв чи ні – це справа особиста, навіть сам автор не робив цього, бо безпосередньо відчув на собі потребу втечі і, хоча б, тимчасової зміни посірілого буденного життя втраченого покоління. Щодо цього питання позиція Ремарка коротка та зрозуміла: «Люди – ще більша отрута, ніж алкоголь чи тютюн».

Науковий керівник: канд. філ. н., доц. кафедри теорії літератури та славістики РДГУ Васильєв Є.М.

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ФОНЕТИЧНА, ЛЕКСИЧНА ТА ГРАМАТИЧНА СИСТЕМИ МОВИ І МЕТОДИ ЇХ ДОСЛІДЖЕНЬ......4

Андрейко М.А. КЕПКУВАННЯ ЯК ОСНОВНИЙ ЗАСІБ ВИРАЖЕННЯ ВЕРБАЛЬНОЇ АГРЕСІЇ В ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ 4

Андрощук І.П. СТИЛИСТИЧЕСКОЕ ИСПОЛЬЗОВАНИЕ ПРЕЦЕДЕНТНЫХ ВЫСКАЗЫВАНИЙ В ЗАГОЛОВКАХ ГАЗЕТНЫХ ТЕКСТОВ.....7

Васькіна Ю.В. МЕТОДИ ДЕРИВАЦІЇ В АНГЛІЙСЬКІЙ АНТРОПОНІМІЦІ.....10

Гембік Н.М. ПРОБЛЕМА АКТУАЛІЗАЦІЇ МОВНИХ ЗАСОБІВ ФРАНЦУЗЬКИХ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТІВ 13

Глабець М.Ю. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ДОСЛІДЖЕНЬ ІНТЕНЦІЇ У КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНІЙ ЛІНГВІСТИЧНІЙ ПАРАДИГМІ.....15

Городна Ю.І. МЕТОНІМІЧНІ МОДЕЛІ НОМІНАЦІЇ ПРЕДМЕТІВ МАТЕРІАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ (НА МАТЕРІАЛІ АНГЛІЙСЬКОЇ, НІМЕЦЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ)……19

Гребенюк Ю.К. ДО ПРОБЛЕМИ ДИФЕРЕНЦІАЦІЇ МОВНОЇ ТА КОНЦЕПТУАЛЬНОЇ КАРТИН СВІТУ 23

Давидович Х.В. ПОНЯТТЯ ЕМОЦІЙНОГО КОНЦЕПТУ В СУЧАСНІЙ АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ.....26

Давидюк О.В. РЕАЛІЇ ЯК ЗАСІБ ПЕРЕДАЧІ НАЦІОНАЛЬНОГО КОЛОРИТУ.....30

Доброчинська Л.С. ПРАГМАТИЧНІ ФУНКЦІЇ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ В АМЕРИКАНСЬКИХ ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТАХ 34

Кінащук А.В. ТРАГЕДІЯ «РОМЕО ТА ДЖУЛЬЄТТА» В.ШЕКСПІРА: СПРОБА ҐЕНДЕРНОГО АНАЛІЗУ 38

Корзієнко Н.В. ЕТИМОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ТОПОНІМІВ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАРІАНТІ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ 44

Лавренюк О.А. СТРУКТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ ТИПОВИХ АНГЛІЙСЬКИХ НАЗВ МУЗИЧНИХ ГУРТІВ ТА ВИКОНАВЦІВ.....47

Левик Ю.І. ЕТНОКУЛЬТУРНИЙ ЗМІСТ ФРАЗЕОЛОГІЧНИХ ОДИНИЦЬ СУЧАСНОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ З АНІМАЛІСТИЧНИМ КОМПОНЕНТОМ.....51

Лялька О. ОСОБЛИВОСТІ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «СТРАХ» У РОМАНІ ТОМАСА ГАРРІСА «HANNIBAL RISING» 54

Мулько Т.М. ФРАЗЕОЛОГІЗМИ ЯК КОМПОНЕНТ ОБРАЗНОЇ СИСТЕМИ РОМАНУ АГАТИ КРІСТІ «THE MURDER OF ROGER ACKROYD» 58

Осіпчук Т.А. ЛЕКСИКО-СЕМАНТИЧНЕ ПОЛЕ ДІЄСЛІВ РУХУ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ ..61

Скрипка В.К. ОСОБЕННОСТИ ПЕРЕВОДА ИМЕН СОБСТВЕННЫХ В АНГЛИЙСКОМ ХУДОЖЕСТВЕННОМ ТЕКСТЕ 64

Собіпан Є.О. АВТОРСЬКІ НОВОТВОРИ ЯК ЗАСІБ ВТІЛЕННЯ МІФОЛОГІЧНОЇ КАРТИНИ СВІТУ ДЖ. Р. Р. ТОЛКІНА 67

Соботюк І.О. ЛІНГВІСТИЧНІ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ КОНЦЕПТУ ‘HOME’ У РОМАНІ МАРИНИ ЛЕВИЦЬКОЇ «A SHORT HISTORY OF TRACTORS IN UKRAINIAN» 71

Соцький О.І. ОНОМАСТИКА ТВОРУ «ПІСНЯ ЛЬОДУ Й ПОЛУМ’Я» ДЖОРДЖА МАРТІНА 75

Таборовець Я.С. ЛЕКСИЧНІ ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ ДЕТЕКТИВНОЇ ПРОЗИ (НА МАТЕРІАЛІ РОМАНУ ДЕНА БРАУНА «ANGELS AND DEMONS») 78

Тарарук Д.П. ПЕРЕКЛАДАЦЬКІ ТРАНСФОРМАЦІЇ ЯК ОСВОЄННЯ МОВНОГО ПРОСТОРУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ (на матеріалі роману Д.Д.Селінджера «The Catcher in the Rye» і російськомовного перекладу С. Махова та М. Нємцова) 81

Угринюк Р.В., Петрина Х.В. ЛЕКСИЧНА СПОЛУЧУВАНІСТЬ ІМЕННИКІВ НА ПОЗНАЧЕННЯ ПОДЯКИ 87

Філько Н.І. КОМУНІКАТИВНО-ПРАГМАТИЧНИЙ АСПЕКТ ІНАВГУРАЦІЙНИХ ПРОМОВ ПРЕЗИДЕНТІВ США 93

Харечко А.В. КОНЦЕПТУАЛІЗАЦІЯ НЕГАТИВНИХ ЕМОЦІЙ ЛЮДИНИ ЗАСОБАМИ ПАРЕМІЙ У СУЧАСНІЙ НІМЕЦЬКІЙ ТА АНГЛІЙСЬКІЙ МОВАХ 98

Шило О.О. ФРАЗЕОЛОГІЧНІ ЗАСОБИ РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ КОНЦЕПТУ «CONSCIENCE»..103

Шкабарова В.В. АНГЛОМОВНИЙ МЕДИЧНИЙ ДИСКУРС ЯК ПРОБЛЕМА ПЕРЕКЛАДУ 108

СЕКЦІЯ 2. ІНШОМОВНА МІЖКУЛЬТУРНА КОМПЕТЕНЦІЯ В АСПЕКТІ СУЧАСНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ. 111

Авдошина Г.А. ФУНКЦІОНАЛЬНО-СЕМАНТИЧНІ ХАРАКТЕРИСТИКИ АНГЛОМОВНИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ЕМОЦІЙНО-ПОЧУТТЄВОЇ СФЕРИ ЛЮДИНИ 111

Бакутіна П.В. ПСЕВДОІНТЕРНАЦІОНАЛІЗМИ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ АНГЛОМОВНИХ ІНФОРМАЦІЙНО-ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТІВ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ 114

Басовець І.М. ВІДОБРАЖЕННЯ МОВНОЇ КАРТИНИ СВІТУ В ГЛОБАЛЬНІЙ МЕРЕЖІ ІНТЕРНЕТ 117

Горшкова О.П. АНГЛОМОВНА МЕТАФОРИКА ПОЛІТИЧНОГО ДИСКУРСУ 120

Карпенко Г.О. РОЗУМІННЯ СЕМАНТИЧНОЇ СТРУКТУРИ ТА МЕТАФОРИ У КОНОТАТИВНІЙ ЛІНГВІСТИЦІ 122

Кликова Е.Д. МЕТАФОРИКА АНГЛОМОВНИХ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИХ ТЕКСТІВ 127

Ковальова К.О. ФЕНОМЕН «LIE» ЯК ЗАСІБ ВИКРИВЛЕННЯ РЕАЛЬНОСТІ 130

Лазутчик М.П. МОВНЕ ВИРАЖЕННЯ КОНЦЕПТУ «СТРАХ» НА МАТЕРІАЛІ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ ФРАНЦУЗЬКОЇ, АНГЛІЙСЬКОЇ ТА УКРАЇНСЬКОЇ МОВ (ПОРІВНЯЛЬНИЙ АСПЕКТ) 133

Михайлюкова Т.В. МОВНА КАРТИНА СВІТУ ЯК ОСНОВНЕ ПОНЯТТЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ 136

Немеришина М.В. КОНЦЕПТ «ДРУЖБА» В ФРАНЦУЗЬКІЙ, АНГЛІЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ МОВАХ (НА МАТЕРІАЛІ ПАРЕМІЙ) 140

Павлюк Б.А. ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ ІНВЕКТИВ У РОЗМОВНОМУ ДИСКУРСІ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ 144

Пляшко О.В. ЕВФЕМІЗМИ ЯК ЗАСІБ МАНІПУЛЮВАННЯ В МОВІ РЕКЛАМИ 147

Рарок Ю.Р. МОВНІ ОСОБЛИВОСТІ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ У ФРАНКОМОВНИХ КРАЇНАХ: КАНАДІ, БЕЛЬГІЇ, ШВЕЙЦАРІЇ (НА ОСНОВІ ФОНЕТИЧНОЇ, ЛЕКСИЧНО ТА ГРАМАТИЧНОЇ СИСТЕМ МОВИ) 151

Сабанюк О.П. КОНЦЕПТ ЯК КЛЮЧОВЕ ПОНЯТТЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЇ. СУЧАСНІ ПІДХОДИ ДО ВИВЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «КОНЦЕПТ» 155

Садієва Г.А. ОСОБЛИВОСТІ ТРАНСФОРМАЦІЙ ПРИ ПЕРЕКЛАДІ ТЕКСТІВ ДІЛОВОГО СТИЛЮ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ УКРАЇНСЬКОЮ 160

Слобожан Д.О. СЕМАНИКА І СТРУКТУРА АНГЛОМОВНИХ ЖУРНАЛІСТСЬКИХ ТЕРМІНІВ 163

Степанюк Ю.О. ОСОБЛИВОСТІ ВІДТВОРЕННЯ ЕЛІПТИЧНИХ КОНСТРУКЦІЙ В УКРАЇНОМОВНОМУ ПЕРЕКЛАДІ РОМАНУ ДЖ. РОУЛІНГ «ГАРРІ ПОТТЕР І НАПІВКРОВНИЙ ПРИНЦ» 166

Хлистун А.А. АБРЕВІАТУРИ І СКОРОЧЕННЯ В АНГЛОМОВНИХ ІНФОРМАЦІЙНО-ПУБЛІЦИСТИЧНИХ ТЕКСТАХ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ПЕРЕКЛАДУ УКРАЇНСЬКОЮ МОВОЮ 172

СЕКЦІЯ 3. АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВА. 175

Бокач М.В. КАТЕГОРІЇ ПРОСТОРУ ТА ЧАСУ В ЛІТЕРАТУРОЗНАВЧОМУ ДИСКУРСІ . 175

Головачик Т.О. ОСОБЛИВОСТІ ПОЕТИКИ ГОТИЧНОГО У ЛІТЕРАТУРІ 177

Івашкевич Е.Е. THE AMPLIFICATION OF COLLOQUIAL AND EVERYDAY VOCABULARY IN THE TRANSLATION OF THE NOVEL «THE CATHER IN THE RYE» BY JEROME DAVID SALINGER 181

Кир'янчук Т.Б. ПОЕТИКА ХУДОЖНЬОГО ХРОНОТОПУ В РОМАНІ ДЖЕЙМСА ДЖОЙСА «УЛІС» 185

Козачук В.М. ЕПІГРАФ ЯК СИЛЬНА ПОЗИЦІЯ (НА ПРИКЛАДІ ОПОВІДАНЬ Е.А.ПО) .. 188

Матчук А.Л., Вокальчук О.Є. ФІЛОСОФІЯ Й ЕСТЕТИКА ПОСТМОДЕРНУ (НА МАТЕРІАЛІ ТВОРІВ КУРТА ВОННЕГУТА Й БЕРНАРА ВЕРБЕРА) 194

Наумчук А.І. ОСОБЛИВОСТІ СТРУКТУРНО-ОБРАЗНОЇ ПОБУДОВИ ІСТОРИЧНИХ РОМАНІВ МАРІО ВАРГАСА ЛЬОСИ 198

Пономаренко І. ОСОБЛИВОСТІ ПЕРСОНАЖНОГО СВІТУ РОМАНІВ Е.М. РЕМАРКА… 196

Теребінська Т.В. ХУДОЖНІЙ СВІТ РОМАНУ АЙРІС МЕРДОК «ПІД СІТКОЮ» 204

Трубенок Я.А., Шахновська І.І. ТРУДНОЩІ ПЕРЕКЛАДУ ЗАСОБІВ ЕКСПРЕСИВНОСТІ В ХУДОЖНІЙ ЛІТЕРАТУРІ 209

Шибко А.А., Галич О.А. СУСПІЛЬНО-ПОЛІТИЧНИЙ ОБРАЗ АНГЛІЇ У ТВОРАХ ЧАРЛЬЗА СНОУ («НАСТАВНИКИ», «КОРИДОРИ ВЛАДИ») 212

СЕКЦІЯ 4. НОВІТНІ МЕТОДИКИ НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ. 214

Войчук І.С. РОЗВИТОК ІНШОМОВНИХ КОМУНІКАТИВНИХ УМІНЬ УЧНІВ У ПОЗАКЛАСНІЙ РОБОТІ 214

Зелінська А.В. ЧИТАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ 216

Козій В.В. ВПРОВАДЖЕННЯ ІНТЕГРОВАНИХ УРОКІВ У НАВЧАННЯ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ 220

Коханевич М.І. МЕТОД ПОВНОЇ ФІЗИЧНОЇ РЕАКЦІЇ ЯК НОВИЙ ДІЯЛЬНІСНИЙ ПІДХІД У НАВЧАННІ ЛЕКСИКИ 223

Маньковська О.Я. ШЛЯХИ ФОРМУВАННЯ АУДИТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ В УЧНІВ СЕРЕДНЬОЇ ШКОЛИ ЗАСОБАМИ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ 225

Осипчук І.Л. ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ЗА МЕТОДОМ ПРОЕКТІВ НА СТАРШОМУ СТУПЕНІ НАВЧАННЯ 229

Старіцина А.О. КРИТЕРІЇ ВІДБОРУ ТА ДЖЕРЕЛА АВТЕНТИЧНИХ І НАВЧАЛЬНИХ ПІСЕНЬ 235

Степанець Н.В. РОЗВИТОК ПІЗНАВАЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ ПІДЛІТКІВ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ 237

Чертенко В.А. ВИКОРИСТАННЯ ВІРШОВАНИХ ТВОРІВ ЯК ЗАСОБУ ФОРМУВАННЯ ЛІНГВОКУЛЬТУРОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ НА УРОКАХ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ 240

Шевчук О.В. ФОРМУВАННЯ ВМІНЬ ТВОРЧОГО ПИСЬМА ЗАСОБАМИ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ НА СЕРЕДНЬОМУ ЕТАПІ НАВЧАННЯ 243

Наукове видання

ФІЛОЛОГІЧНІ ФИТОКИ

Матеріали IV Всеукраїнської
заочної студентської науково-практичної конференції
«Актуальні проблеми
сучасної іноземної філології»

Відповідальний за підготовку збірника до видання ***Воробйова І.А.***
Комп'ютерна верстка ***Воробйова І.А.***